

Lindalen

Lindalen var ett torp under Strålsnäs. Hur gammalt det är vet vi inte men det finns nämnt i Åsbo sockenstämmor 1719, 1733 och 1804.

Folket på torpet har skött sig bra. Det finns inga anmärkningar noterade i husförhörlängderna.

Den ende som har utmärkt sig är Nils i Lindalen. På en sockenstämma 1719 fick han erlägga böter för "löpande under predikan". Det kostade honom 8 skillingar kopparmynt.

På en sockenstämma år 1733 beviljades att gamla hustrun Marit i Lindalen skulle få uppföras på fattiglängden att åtnjuta fattigdel.

År 1804 anhöll Hans Persson i Lindalen om hjälp till en stugas köpande, med försäkran, att till tacksamhet vara billig i betalningen emot den som behöver tillita honom i den tjänst han sig åtagit. Som detta beror på var och ens behag, så kan de som har tillfälle och vilja att hjälpa honom, lämna sina penningar till Olof Eriksson i Kvarnkulla, som åtog sig att insamla dem.

(Vad det var för tjänst som Hans Persson åtagit sig har vi inte kunnat hitta.)

"Ur Åsbo sockens hävder 4"

Oskar Persson, som bodde i Äng och levde mellan åren 1864 och 1952, berättar:

Lindalen, söder om Skytthemmet, var ett stortorp. Min farfar, som hette Jan, och min farmor bodde här. Farfar hade en dräng som gjorde dagsverken vid gården. På torpet fanns ett par oxar, 13-14 kvarter. (Längdmått $\frac{1}{4}$ aln = 14,8 cm). Oskar kom ihåg att hans farmor brukade baka djur av vetedeg.

Svensson i Berget bodde här innan stugan revs i början av 1900-talet.

Anteckningar i husförhörlängder:

1811-1816 Mannen och hustrun ofärdiga i armen.

1839-1843 Torparen sjuklig.

Det har funnits både dräng och piga i Lindalen under nästan hela 1800-talet.

Den sist boende var Carl Månssons änka Anna Stina Svensdotter. Hon avled 1909 85 år gammal.